

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321203380
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4321203380.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Marty Polyakovej a JUDr. Lenky Halmešovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: M. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Levice ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matky D. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. 8, M., a otca F. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. 8, M., o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 6P/135/2021-58 zo dňa 31. januára 2022, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie výrokom I. napadnutého rozsudku zmenil rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 3P/90/2016-46 zo dňa 13.12.2016 tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. M. Y. zo sumy 100,- eur na sumu 150,- eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám matky počnúc dňom 01.09.2021. Výrokom II. určil že zaostané výživné za obdobie od 01.09.2021 do 31.01.2022 v sume 250,- eur je otec povinný uhradiť k rukám matky do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na nich. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej ako „Zák. o rodine“), § 217 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“), § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej ako „CMP“), ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu je čiastočne dôvodne podaný.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že matka sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.09.2021 domáhala zvýšenia výživného na mal. M. zo sumy 100,- eur na sumu 250,- eur mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že k poslednej úprave vyživovacej povinnosti otca došlo rozsudkom Okresného súdu Levice č. k. 3P/90/2016-46 zo dňa 13.12.2016, ktorým súd určil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú dcéru v sume 100,- eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva. Uviedla, že od uvedeného rozhodnutia sa matke zvýšili náklady na zabezpečenie všetkých potrieb dieťaťa. Poukázala na to, že maloletá dcéra začala navštevovať 1. ročník základnej školy, stravovať sa v školskej jedálni, pričom za obedy mesačne platí približne 20,- eur, za 15,- eur. Žiadala zohľadniť, že na začiatku školského roka bolo potrebné maloletej zakúpiť školské pomôcky, učebnice na cudzí jazyk, zaplatiť príspevok do ZRPŠ v sume 30,- eur a príspevok do triedneho fondu v sume 10,- eur. Uviedla, že s mal. dcérou býva v podnájme, za ktorý mesačne uhrádza 280,- eur, za káblovú televíziu uhrádza 10,- eur a za internet 15,- eur. K svojim zárobkovým pomerom uviedla, že do 29.08.2021 pracovala vo firme Q. N., kde jej čistý príjem bol v sume 368,- eur a od 30.08.2021 pracuje v reštaurácii R., pričom od 03.09.2021 bola práceneschopná a v súčasnosti poberá prídavky na dieťa v sume 25,50 eur mesačne, inú vyživovaciu povinnosť nemá.

3. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že matka bola od 14.11.2020 do 05.05.2021 vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie príslušného úrade práce. Od 06.05.2021 do 29.08.2021 bola zamestnaná u C. N., L. nad T., pričom jej priemerný čistý príjem činil 300,- eur. Od 31.08.2021 pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti u H. E., G. M., kde dosahuje čistý príjem podľa výplatných pásov 65,- eur mesačne. Keďže ide o reštauráciu matka uviedla príjem 100,- eur mesačne, pričom väčšinou pracuje len 2 hodiny denne. V období od 13.09.2021 do 17.10.2021 poberala nemocenské vo výške 69,80 eur a od 15.11.2021 do 22.11.2021 poberala ošetrovné v sume 16,- eur. Je poberateľkou prídavku na dieťa v sume 25,50 eur. S dcérou býva v podnájme v 1-izbovom byte, s prenajímateľom má uzatvorenú nájomnú zmluvu zo dňa 15.02.2018, pričom výška nájomného predstavuje 280,- eur mesačne vrátane energií. Mesačne uhrádza poplatok za satelitnú televíziu Skylink v sume 10,- eur a internet spoločnosti SWAN Multimedia v sume 14,99 eur. Má priateľa, ktorý jej s výdavkami pomáha, ale v spoločnej domácnosti nežijú.

4. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že od posledného rozhodnutia o výživnom v rozvodovom konaní rodičov došlo nepochybne k zmene pomerov na strane mal. M., ktorá bola v tom čase v celodennej starostlivosti matky a v súčasnosti je žiačkou 1. ročníka základnej školy. Preukázateľne sa tak zvýšili výdavky v súvislosti s nástupom do školy, na školské potreby, oblečenie, príležitostné školské a mimoškolské aktivity. Tiež došlo k zmene pomerov na strane matky, ktorá už nie je na rodičovskej dovolenke, ale je zamestnaná, síce len na dohodu, pričom v predchádzajúcom pracovnom pomere dosahoval jej príjem len úroveň minimálnej mzdy. Konštatoval, že ak matka pracuje len dve hodiny denne, nič jej nebráni, aby si našla prípadne ďalšiu prácu na dohodu alebo sa zamestnala na riadny pracovný pomer, čím by sa aj ona vedela podieľať na úhrade potrieb mal. dcéry vyššou mierou. Skúmaním pomerov na strane otca zistil, že otec je zamestnaný ako čašník, rovnako ako v čase rozvodového konania. Jeho čistý príjem vzrástol cca o 70,- eur v porovnaní s časom predchádzajúceho rozhodnutia. Prijal záver, že do príjmu v mzdovom liste však u rodičov určite neboli zahrnuté prípadné "tringety". Poukázal na tvrdenie otca, ktorý uviedol, že na vyššie výživné nemá momentálne financie. V tejto súvislosti konštatoval, že okrem platby polovice nájomného v sume 200,- eur však otec žiadne iné výdavky nedeclaroval ani nepreukázal. Nepreukázal ani len spomínanú výšku nájomného, ktorú má údajne platiť a jeho výpovede v tomto smere, kto s kým býva a kto nájom platí vyhodnotil ako absurdne vyznievajúce. Rovnako tak vyhodnotil aj tvrdenia otca o tom, ako mu peniaze z výplaty nosí priateľ matky alebo mu požičia kartu. Všetky tieto tvrdenia otca súd prvej inštancie považoval za účelové uvedené v snahe vyhnúť sa zvýšeniu výživného a zastrieť svoje skutočné príjmy. Zdôraznil, že ak otec považoval výživné 100,- eur za dostatočné pre jednoročné dieťa, určite nemôže byť dostatočné pre školáčku. Suma 150,- eur je podľa súdu primeraná veku a odôvodneným potrebám mal. Liliany, otec je schopný takúto sumu z preukázaného príjmu platiť bez ohrozenia svojich základných životných potrieb berúc do úvahy skutočnosť, že inú vyživovaciu povinnosť nemá a nad rámec bežného neprispieva. Na strane maloletého dieťaťa konštatoval zmenu pomerov u mal. M., ktorú považoval za preukázanú už dňom 01.09.2021, kedy nastúpila na základnú školu. Zaostalé výživné do vyhlásenia rozsudku, t. j. 31.01.2022 vyčíslil na sumu 250,- eur, ktoré uložil otcovi uhradiť v predĺženej lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol v súlade s ustanovením § 52 CMP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na ich náhradu, pretože v mimosporových konaniach sa vylučuje nárok na náhradu trov konania, pokiaľ zákon neustanovuje inak.

5. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec mal. M., ktorý navrhoval napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušiť. Uviedol, že ako otec si pravidelne plní svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola rozsudkom Okresného súdu Levice, č. k. 3P/90/2016-46 zo dňa 13.12.2016 určená a teda platí výživné sumou vo výške 100,- eur mesačne, čo potvrdila aj matka mal. M.. Ďalej uviedol, že pravidelne mal. M. nakupuje oblečenie, topánky približne trikrát do roka, takisto jej pred nástupom do 1. ročníka nakúpil športovú súpravu, bielizeň a iné, čo vie potvrdiť jeho matka, pretože si nikdy doklady o kúpe neodkladal, z dôvodu, že nepredpokladal, že môže dôjsť k situácii, kedy ich bude potrebovať. Ďalej uviedol, že sa s dcérou pravidelne stretáva, pričom spolu chodili na interiérové detské ihrisko do RIO - FUN PARKU, kde sa platí vstupné v sume 2,- eurá na hodinu. Ďalej zdôraznil, že si nekupuje každý rok nový mobil, ale mobil, ktorý aktuálne používa, vlastní už 3 roky a má prasknutý displej. Takisto uviedol, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti, ani motorové vozidlo, býva so svojou matkou, ktorej prispieva na nájomné v sume 200,- eur, pričom zmluvu uzatvorenú nemá a nájom jej platí k rukám, ale o tejto skutočnosti predložil čestné prehlásenie urobené ním a takisto aj jeho matkou. Ďalej uviedol, že si chce v budúcnosti zaobstaráť vlastné bývanie, čím by sa mu zvýšili náklady. Poukázal na to, že je zamestnaný v sektore, ktorý je v súčasnej dobe obmedzený, čím je jeho mzda nižšia. V čase najväčšej

pandemickej krízy poberal len 80% jeho hrubej mzdy. Podľa tvrdení otca bola väčšina výdavkov, ktoré musela matka mal. M. zaplatiť, len jednorazovou záležitosťou na začiatku školského roka, ktoré boli matke vykompenzované zvýšeným prídavkom na dieťa vo výške 104,76 eur.

6. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Levice, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že toho času mal. M. navštevuje prvý ročník základnej školy. Matke sa značne zvýšili výdavky s nástupom mal. M. do prvého ročníka. Zvýšili sa jej výdavky s nákupom ošatenia, stravy, výdavkom s nákupom školských potrieb, výletov a mimoškolských aktivít. Otec toho času pracuje ako čašník v hoteli M., pričom v čase pandémie mu bola vyplácaná mzda vo výške 80%, t. j. 570,- eur, avšak v tejto sume nie sú zohľadnené tzv. tringelty. V čase pandémie bola prevádzka hotela M. zatvorená, napriek tomu si otec nehľadal iný zdroj príjmu. Od predchádzajúceho súdneho rozhodnutia z roku 2016 sa zvýšil príjem otca a takisto aj potreby pre mal. M.. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poukázal na to, že otec sa najprv vyjadril, že býva v domácnosti so svojou matkou a jej priateľom, neskôr však uviedol, že matkin priateľ s nimi nebýva. Takisto otec nijako nezdokladoval nákup darčiekov a oblečenia pre maloletú. Matka sa vyjadrila, že odkedy sú rozvedení, otec kúpil mal. M. kolobežku a encyklopédiu. Ďalej aj výživné si matka musí pýtať od starej matky mal. M.. Rovnako tak ani styk otca s dcérou nie je pravidelný. Na základe uvedeného navrhol Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny napadnutý rozsudok potvrdiť.

7. Matka mal. M. vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca poprela, že by sa otec s mal. M. stretával pravidelne, takisto poprela, že by dcére kupoval oblečenie, topánky, hračky a iné, ani jej pred nástupom do 1. ročníka základnej školy nekúpil športovú súpravu, bielizeň a iné. Ďalej priznala, že po tom, čo podala návrh na zvýšenie výživného na OS Levice, začal otec o mal. M. prejavovať väčší záujem a vyššie spomenutú športovú súpravu jej kúpil koncom mesiaca október 2021, kedy už maloletá navštevovala 1. ročník základnej školy, pričom podľa matky ide o vypočítavosť zo strany otca. Ďalej sa matka vyjadrila aj k tvrdeniam otca o jeho bývaní s matkou a jej priateľom v tom zmysle, že v otcových výpovediach je veľa rozporov a svoje tvrdenia nevie dokázať, rovnako ich nevie dokázať ani jeho matka, matkin partner, či vlastník bytu. Ďalej uviedla, že považuje čestné prehlásenie otca a jeho matky za účelové, nepravdivé a ide o pomoc matky synovi. Podľa matky dieťaťa by skutočnosť, že otec si zabezpečí v budúcnosti bývanie, vodičský preukaz alebo si založí novú rodinu je jeho slobodné rozhodnutie, ale nemalo by mať vplyv na zdravý a psychický vývoj mal. M.. Ďalej uviedla, že pre mal. M. zabezpečuje kompletnú starostlivosť, bývanie, starostlivosť o domácnosť, stravu, oblečenie, zdravotnú starostlivosť, ako aj vyplnenie voľného času a socializovanie a na uvedenom by sa mal aj otec podieľať. Podľa matky otec nie je pre maloletú dcéru vzor a mal by na ňu prispievať aspoň materiálne. V závere matka uviedla, že mal. M. je žiačkou 1. ročníka základnej školy a tým sa náklady na zabezpečenie všetkých jej potrieb zvýšili, takisto sa zvýšili náklady na bývanie, nájomné a energie, a takisto aj náklady na stravu, drogériu a zdravotnú starostlivosť. Na základe uvedeného navrhla napadnutý rozsudok potvrdiť.

8. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 2 ods. 1 CMP a § 34 CSP po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, bez prejednávania veci na odvolacom pojednávaní dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

10. Podľa § 36 CMP, súd je povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

11. Podľa § 62 ods. 1 Zák. o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 62 ods. 2 Zák. o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Podľa § 62 ods. 4 zák. o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

14. Podľa § 62 ods. 5 Zák. o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 75 ods. 1 Zák. o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

16. Podľa § 78 ods. 1 Zák. o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

17. Podľa § 78 ods. 3 Zák. o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

18. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

19. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

20. Predpokladom na zmenu právoplatného súdneho rozhodnutia o výživnom je zmena pomerov podstatného (kvalifikovaného) rázu, v dôsledku ktorej je treba zmeniť aj výšku výživného. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného ako v čase predchádzajúceho, tak i nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Pri posudzovaní zmenených pomerov je treba prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Dôvodom pre zmenu vyživovacej povinnosti rodičov je len taká zmena okolností, za ktorých bolo doposiaľ určené výživné, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov.

21. Dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia je v demokratickom právnom štáte základnou podmienkou legitimity každého rozhodnutia súdu. Iba ak je rozhodnutie súdu dostatočne, racionálne a presvedčivo odôvodnené, má verejná moc morálne právo vynucovať jeho rešpektovanie a adresáti rozhodnutia majú morálnu povinnosť ho rešpektovať.

22. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné ako predčasné zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože niektoré závery súdu prvej inštancie nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a navyše súd prvej inštancie vo veci riadne nezistil skutočný stav veci tak, ako mu to ukladá ust. § 35 CMP.

23. Z obsahu vykonaného dokazovania je zatiaľ možné prijať záver, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca na strane maloletého dieťaťa došlo ku kvalifikovanej zmene pomerov, pretože dieťa je od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ktorá bola v roku 2016 do podania návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca dňa 16.09.2021 o 6 rokov staršie, pričom od 01.09.2021 nastúpilo do 1. ročníka základnej školy. S nástupom dieťaťa na povinnú školskú dochádzku sa v tejto súvislosti nesporne zvýšili výdavky matky na dieťa tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 6. odôvodnenia napadnutého rozsudku, preto je záver súdu o tom, že otec by mal od tejto doby prispievať na dieťa vyššou sumou správny.

24. Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo podrobne sa zaoberať nielen zmenou pomerov na strane maloletého dieťaťa ale aj tým, či aká zmena pomerov od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti otca,

nastala u oboch rodičov. Podľa názoru odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie riadne nezaoberal všetkými skutočnosťami potrebnými pre rozhodnutie o výške vyživovacej povinnosti otca, a to na strane matky maloletého dieťaťa, ale aj na strane otca maloletého dieťaťa.

25. Na strane matky maloletého dieťaťa odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že podľa § 62 ods. 4 Zák. o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Z obsahu vykonaného dokazovania vyplýva, že matka riadne zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa, ku ktorej skutočnosti pri určení výšky jej vyživovacej povinnosti na dieťa musí súd prihliadnuť. Keďže vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu majú obaja rodičia, pri úvahách o tom, akou sumou je povinná prispievať na výživu dieťaťa matka je súd povinný zohľadniť tú skutočnosť, že matka sa o dieťa sama osobne stará, preto časť vyživovacej povinnosti matka plní týmto spôsobom. Uvedená skutočnosť však nezabavuje súd, aby riadne zistil zárobkové možnosti matky a aby pri rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti otca nezohľadnil skutočnosť, či matka s ohľadom na svoje vzdelanie a prax by mohla dosahovať vyšší zárobok. V ďalšom konaní sa preto súd prvej inštancie bude zaoberať tým, či sa matka po skončení pracovného pomeru dňa 29.08.2021 evidovala na úrade práce ako nezamestnaná a či si hľadala vhodné zamestnanie. Z obsahu doposiaľ vykonaného dokazovania vyplýva, že matka od 31.08.2021 pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti v reštaurácii na čiastočný úväzok 2 hodiny denne, pričom podľa potvrdenia o mzde dosahuje zárobok 65 euro mesačne a podľa tvrdenia matky 100 euro mesačne. Súd prvej inštancie sa nezaoberal, tým, z akého dôvodu matka pracuje iba 2 hodiny denne a či si hľadá iné vhodné zamestnanie, v ktorom by dosahovala lepší zárobok. Príjem matky totiž nedosahuje ani výšku životného minima.

26. Z potvrdenia o zárobku otca bolo zistené, že od poslednej úpravy jeho vyživovacej povinnosti v roku 2016 došlo k zvýšeniu jeho mzdy, keďže z potvrdenia zamestnávateľa o výške príjmu zamestnanca za mesiace január až október 2016 otec dosahoval priemernú mesačnú mzdu 481,5 eura, ktorá skutočnosť vyplýva z pripojeného spisu Okresného súdu Levice vedeného pod spisovou značkou 3P/90/2016. Na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie v konaní vedenom pod spisovou značkou 3P/90/2016 sa dňa 13.12.2016 otec vyjadril, že jeho zárobok predstavuje sumu 500 euro čistého mesačne. Z potvrdenia zamestnávateľa o výške príjmu otca za mesiace október až december 2021 vyplýva, že otec dosahoval priemernú mesačnú čistú mzdu 571,29 eura. Na základe týchto zistení je možné prijať záver, že na strane otca došlo k zvýšeniu jeho zárobku najmenej zo sumy 500 euro na sumu 571,29 eura.

27. Súd prvej inštancie posudzujúc výšku zárobku matky a otca, ktorí obaja pracujú ako obsluhujúci personál v reštaurácii prijal záver, že okrem takto zistené mzdy rodičia poberajú aj prepitné (obslužné). Tento záver súdu prvej inštancie nevyplýva z obsahu vykonaného dokazovania, nie je možné ani zistiť akými závermi a myšlienkovými výpis postupmi sa súd prvej inštancie v tomto smere riadil. V ďalšom konaní preto súd inštancie vyzve zamestnávateľov oboch rodičov, aby oznámili či prepitné (obslužné) je zahrnuté do priemernej mesačnej mzdy rodičov, prípadne či ako zamestnávateľ má vedomosť o tom v akej výške predstavuje suma, ktorú by rodičia mali z tohto titulu mesačne poberať. Na túto okolnosť vypočítava aj oboch rodičov.

28. Po takto doplnenom dokazovaní súd prvej inštancie opätovne ustáli zárobkové pomery oboch rodičov, vyporiada sa s tým, z akého dôvodu matka maloletého dieťaťa pracuje len 2 hodiny a dosahuje iba príjem 100 euro mesačne a či by s ohľadom na jej vzdelanie a prax mohla dosahovať aj vyšší zárobok. Vo svojom rozhodnutí uvedie, akú sumu by každý z rodičov mohol prispievať na výživu maloletého dieťaťa, pričom zohľadní každodennú osobnú starostlivosť matky o dieťa. Opätovne posúdi zárobkové možnosti oboch rodičov a rozhodne o tom, akou zvýšenou sumou sa bude otec podieľať na nákladoch spojených s výživou maloletého dieťaťa. Zohľadní pri tom vek a odôvodnené potreby dieťaťa. Pri rozhodovaní zároveň zohľadní zásadu rovnakej životnej úrovne rodičov a detí. Bude zaoberať aj s námietkami otca uvedenými v podanom odvolaní. Svoje rozhodnutie aj riadne odôvodní tak, aby spĺňalo všetky požiadavky kladené na súdne rozhodnutia ustanovení § 220 CSP.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).